

Газета

УЛАДЗІМІРА КУДЗІНАВА

СУБОТА

№ 7 (36)

27 студзеня
1996 годаЦана па падпісцы — 444 руб.,
цана ў розніцу — 700 руб.

• КОЛА ДУМАК

ПОЛЕ ДЗЕЙНАСЦІ — ПАРЛАМЕНТ І РАЁН

Прапануем вашай увазе першае інтэрв'ю УЛАДЗІМІРА АЛЯКСЕЕВІЧА КУДЗІНАВА ў якасці дэпутата Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Нягледзячы на вялікую занятасць (ён жа — яшчэ і кіраўнік буйной гандлёва-прамысловай фірмы „Івацэвічы“), У. А. Кудзінаў знайшоў час, каб адказаць на пытанні рэдакцыі нашай газеты і такім чынам, па яго словах, даць першую справядлівую выбаршчыкам раёна.

— Аб рабоце першай сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі трынаццатага склікання чытачы нашай газеты, вядома, ведаюць з цэнтральных сродкаў масавай інфармацыі. Але хацелася пачуць меркаванні аб гэтай падзеі з вуснаў яе непасрэднага ўдзельніка, менавіта ад Вас, Уладзіміра Аляксеевіча...

— Так, Вярхоўны Савет працуе. Яго сесія будзе працягвацца з перапынкамі да чэрвеня г. г. Як паказалі першыя дні работы, наш парламент складаецца цяпер з некалькіх фракцый. Гэта, у першую чаргу, прапарэзійская фракцыя „Згода“, фракцыя камуністаў і аграрыяў. Яны аб'ядноўваюць вялікую групу дэпутатаў, іх прадстаўнікі абраны ў Ірэзідзіум Вярхоўнага Савета.

Ёсць і іншыя, але ўжо малалікія фракцыі, якія аб'ядноўваюць да 20 дэпутатаў. Гэта — фракцыя „Грамадзянскае дзеянне“ і сацыял-дэмакраты.

Нягледзячы на такую вольную фракцыйнасць, дэпутаты знайшлі, як гаварыцца, агульную мову і згоду для таго, каб большасцю галасоў абраць Старшыню Вярхоўнага Савета, Ірэзідзіум і старшыню ўсіх 15 пастаянных камісій. Пасяды старшын камісій атрымалі 6 прадстаўнікоў фракцыі „Згода“, 4 — прадстаўнікі фракцыі камуністаў, 2 — аграрыяў, 2 — сацыял-дэмакратаў і адзін — ад фракцыі „Грамадзянскае дзеянне“. Актыўна фарміруецца і састаў пастаянных камісій, гэта значыць, вызначаюцца тыя дэпутаты, якія будуць працаваць у камісіях на прафесійнай, пастаяннай аснове.

— Ці не сталі Вы, Уладзімір Аляксеевіч, членам якой-небудзь пастаяннай камісіі?

— Перад выбарамі на сустрэчах з жыхарамі раёна я гаварыў, што на прафесійную работу ў парламент не збіраюся. Маё месца — у нашым раёне, тут шырокае поле дзейнасці. Сваё слова я трымаю.

— Якія пытанні будуць абмяркоўвацца дэпутатамі Вярхоўнага Савета ў бліжэйшыя дні?

— На будучым тыдні сесія, напэўна, зробіць перапынак на дзён 10—15 для таго, каб у пастаянных камісіях дэталёва абмеркаваць пытанне аб бюджэце рэспублікі на 1996 год. Пасля гэтага названне жыццёва важнае пытанне будзе вынесена на разгляд дэпутатаў Вярхоўнага Савета.

— Многія жыхары раёна выказваюць незадаволенасць тым, што беларускае тэлебачанне не вядзе прамой трансляцыі з пасяджэнняў сесіі. У чым тут справа?

— Аб гэтай незадаволенасці выбаршчыкаў ведаю і я, ведаюць і іншыя дэпутаты. Але так хоча Ірэзідэнт Рэспублікі Беларусь, каб прамой трансляцыі з пасяджэнняў сесіі не было. Хаця Вярхоўны Савет большасцю галасоў прыняў пастанову менавіта аб прамой трансляцыі таго, што адбываецца на сесіі, у тым ліку выступленняў дэпутатаў у „Розным“. Гэтая пастанова ігнаруецца пэўнымі службамі. Такім чынам, паміж Ірэзідэнтам і Вярхоўным Саветам у названым пытанні згоды не існуе. Наадварот, узнікае канфрантацыя, бо дэпутаты пазбаўлены магчымасці тэлевізійнага паказу сваёй работы і, у прыватнасці, давядзены да ведама Вярхоўнага Савета наказаў сваіх выбаршчыкаў.

— Дарчы, адзін з такіх наказаў выбаршчыкі нашага раёна даручалі данесці да ведама Вярхоўнага Савета Вам. Я маю на ўвазе зварот вялікай групы пенсіянераў аб аднаўленні ім ранейшых льгот альбо павелічэнні пенсій з такім разлікам, каб яны маглі дастойна жыць, аплачваюць камунальныя паслугі і г. д.

— Гэты зварот даведзены мною да ведама Вярхоўнага Савета. Я думаю, што пытанне аб пенсійным забеспячэнні і аднаўленні льготат пенсіянерам, якіх яны былі пазбаўлены згодна з Указам Ірэзідэнта, будзе разглядацца парламентам на гэтай сесіі. Чаму? Таму што выдавочна: далей пенсіянеры так, як цяпер, жыць не змогуць. Пенсія ў іх павялічылася са студзеня г. г. на

6—10 працэнтаў, а цэны на тавары, у тым ліку на прадукты, выраслі на 15—30 працэнтаў.

— Наколькі мне вядома, да Вас, Уладзімір Аляксеевіч, ужо як дэпутата Вярхоўнага Савета, звяртаецца шмат жыхароў раёна. Службовы кабінет Ваш літаральна бліжэйшым наведвальнікам...

— Так, людзі часта вымушаны чакаць прыёму ў маёй маленькай службовай прыёмнай. На жаль, наш райвыканкам да гэтага часу не выдзеліў мне, як дэпутату Вярхоўнага Савета, кабінет для работы.

Акрамя гэтага, скажу, што і ў вярхах не вырашана пытанне аб аплаце работы памочнікаў дэпутатаў і выдзяленні ім службовых кабінетаў. Хаця Ірэзідэнт на першым пасяджэнні сесіі запэўніў дэпутатаў, што пры наяўнасці ўзаемнай згоды ён створыць для нас належныя ўмовы для выканання абавязкаў.

На жаль, выканаўчыя ўлады не спынаюцца прымаць адпаведныя меры па тых запытах, якія я, як дэпутат Вярхоўнага Савета, накіраваў у розныя інстанцыі — Дзяржжамчарнобыль, пракуратуру Брэсцкай вобласці, начальніку кантрольна-рэвізійнага ўпраўлення Службы кантролю Ірэзідэнта па Брэсцкай вобласці Сіневічу. У запытах ставіцца пытанне аб незаконным продажы ў нашым раёне кватэраў, пабудаваных на сродкі, выдзеленыя на ліквідацыю наступстваў Чарнобыльскай трагедыі.

Ірэйшоў ужо месяц — адкажу на запыты пакуль няма.

— Вы пастаянна знаходзіцеся цяпер у Мінску, ці ў нейкія дні бываеце ў Івацэвічах?

— У пятніцу, суботу, нядзелю і панядзелак я бываю ў Івацэвічах. Як ужо гаварыў — тут шмат спраў. Я ж — дырэктар фірмы. Вядома, стараюся быць у курсе ўсіх раённых падзей, знаёмыся з прасай. Баць, што негатыўныя адносіны раённых уладаў, а таксама газеты „Івацэвіцкі веснік“ да мяне, як дэпутата, працягваюць мець месца. Больш таго, газета „Івацэвіцкі веснік“ неаднаразова абражала і абражае мой чалавечы і дэпутатскі гонар і годнасць. Таму я вымушаны па кожнаму такому факту звярнуцца ў народны суд з іскам да рэдакцыі „Івацэвіцкага весніка“ па абароне свайго гонару і годнасці.

— Жыхароў раёна цікавіць, Уладзімір Аляксеевіч, і становішча фірмы „Івацэвічы“. Вельмі ж ужо шмат розных чутак распаўсюджваецца пэўнымі сіламі аб нібыта яе фінансавым краху...

— Становішча, у якім апынулася фірма пасля шквалу правадкі, сапраўды нялёгкае. Але мы зрабілі неабходныя захады, каб пераадолець штучна створаныя нам перашкоды і рухацца далей. На самым высокім узроўні я, напрыклад, буду ставіць пытанне аб выдзяленні фірме зямлі. Нагадаю, што ў 1994 годзе райвыканкам адабраў у нас больш за 180 гектараў зямлі. Цяпер жа на падсобнай гаспадарцы ў Гічыцах вырошчваецца 1000 гадоў сінёй і буйной рагатай жывёлы. Гэта — прэзідэнт на ўсю нашу рэспубліку: не маючы зямлі, фірма ўтрымлівае такую колькасць жывёлы. Але райвыканкам да гэтага часу не вырашыў пытанне аб выдзяленні зямлі для абслугоўвання падсобнай гаспадаркі фірмы. Такое становішча нельга вытлумачыць ні здаровай логікай, ні патрэбамі насельніцтва раёна ў мясе і мясных прадуктах.

— У апошні час пакупнікі заўважалі, што асартымент тавараў у магазінах фірмы зменшыўся...

— Я згодны з гэтай заўвагай. Але я хацеў бы зноў жа яе адрасаваць і выканаўчыя ўлады раёна. Нам райвыканкам адмаўляе ў выдачы ліцэнзій на гандаль тытунавымі вырабамі і лікёра-гарэлачнымі вырабамі айчынай вытворчасці.

Што датычыць забеспячэння магазінаў мяснымі вырабамі, то тут становішча такое. Пасля рэканструкцыі мы адкрылі каўбасны цэх на падсобнай гаспадарцы „Гічыцы“ і амаль тут жа закрылі. Ад нас па-трабуюць будаўніцтва палёў фільтрацыі, новай свідравіны. У цяперашні момант фірма не мае фінансавых магчымасцей на такое будаўніцтва. Хаця тут жа заўважу, што на захадзе каўбасныя цэхі, як правіла, працуюць з адстойнікамі, якія, вядома, своечасова апражэняюцца.

— І апошняе пытанне, Уладзімір Аляксеевіч. Яно датычыцца нашай газеты і ўзнятай вакол яе вальтуні, чутак пра тое, што яе хутка закрывуць...

— Я думаю, што гэтыя чуткі распаўсюджваюцца тымі, хто баіцца ў ёй канкурэнцыі, тым больш, што гэты канкурэнт, ужо выдавочна, мацнейшы ў прафесіянальным плане. Газета будзе выходзіць, бо патрэбу ў ёй маюць некалькі тысяч жыхароў раёна. Фінансавы рэдакцыю па-ранейшаму будзе наша фірма.

Л. ЦАЛУЙКА.

Сердечно
поздравляем

УВАЖАЕМЫЙ
Іван Васильевич
МАКАРЕВИЧ!

Примите наши поздравления с юбилеем. Пусть ощущение счастья и наполненности жизни никогда не покидают Вас! Здоровья, удачи, благополучия! Промчались годы стаей

чашек,
Летят, горюлятся, спешат.
Скоже скажет, что мы отмечаем

Сегодня Ваши 60.
Пускай горит, пускай искрится

В душе и окнах Ваших свет,

Пусть в Вашем доме будет счастье,
Его храните много лет.

Коллектив Ивацевичского
отделения
Белагрозпромбанка.

• 3 МЕСЯЦА ЗДАРЭННЯ

Не стала школы

Гэтыя радкі пісаліся а васьмай гадзіне раніцы. Школа ў Сенькавічах яшчэ гарэла. Літаральна перад ад'ездам нашага карэспандэнта з месца здарэння абвалілася сцяна з таго краю будынка, адкуль, па меркаваннях, распаўсюдзіўся пажар. Не стала кабінета фізікі, настаўніцкай і толькі там, дзе размяшчаліся кабінет хіміі, агню не было бачна. Хіба што гарэў дах.

Час ад часу пастрыляваў шыфэр. Агонь паворсё дайшоў да другога канца школы, яго бліскавіцы ўжо адбіваліся ў вокнах кабінета матэматыкі. Скрыпеў снег пад ботамі пажарнікаў, якія залівалі з брандспойтаў найбольш небяспечныя месцы. Лакалі-заваць агонь, які распаўсюдзіўся на добрай палове будынка літаральна на вачах у людзей, удавалася з цяжкасцю. Хаця на месцы пажару знаходзіліся тры пажарныя машыны з Івацэвіч, дзве — з Косава і адна — з Мілеска.

Навадзімку пажарнай часткі Г. Косава, капітана В. І. Рабцін не да інтэрв'ю. „Сігнал пра пажар атрымаў у 10 хвілін сёмай раніцы ў Халагі, дзе крэп пагулілі гарэўныя хмелі. Адтуль неадкладна пераехалі ў Сенькавічы, — скарагаворка кажа Віктар Іванавіч. — Хутка на падмогу нам прыехалі іншыя машыны. Але, каб хоць крыху раней нас папярэдзілі... Па меркаваннях людзей, пажар

распаўсюдзіўся а пятай гадзіне. Пакуль убачылі і пазванілі, школа ўжо шугала ногішчам. Таму і цяпер цяжка тушыцца. Драўляная ж яна“.

...У ранішніх прыцемках бачым дырэктара школы З. А. Ракоўскую і настаўніцу Г. В. Кошалю. Стан іх зразумела. „Божа, што здарылася, што здарылася!“ — у роспачы паўтарала Золя Аляксандраўна. „Гэта трагедыя і для настаўнікаў, і для вучняў“, — дадала Галіна Васільеўна.

Так, трагедыя. Нягледзячы на ранні час, на месцы пажару знаходзілася шмат падлеткаў. Не, не радзіць і нават не цікаўнасць валодае імі. Дзеці шыфра лікавалі сваёй школай. А яшчэ гэтак жа шыфра трымаюцца іх пытанне: дзе цяпер будуць яны займацца?

І на самой справе, дзе цяпер знойдуць сабе прыстаішча для заняткаў 42 вучні і 10 настаўнікаў? Ёсць прасторны будынак мясцовага сельскага клуба, але ён не ацяпляецца. Грубак у ім няма, а ад закінутай кацельні невядома што засталася ўжо. У Руцэ стайць будынак старой школы, які належыць калгасу „Бальшавік“. Па ўсяму, замаленкі ён для тако-й колькасці вучняў. За-стаецца 2-я змена ў Падстарыньскай школе. Але пра гэта ўжо думаць райадзелу адукацыі.

...Ла пудыня 24 студзеня пажар быў потушаны. Школы не стала.

М. РЫМАЧ.

ПРОДАЁТСЯ

кобыла (возраст 10 месяцев).
Обращаться: д. Озерцо, ул. Центральная, 80, Л. Н. Ксёнд.

ПАЧНЕМ з гісторыі. Неяк даўно сабраліся разам сёстры-рэспублікі былога Саюза і вырашылі ўзвясці фабрыку пуху і пер'я сапраўды айчынную. Каб усё — ад складанайшага абсталявання да апошняй гайкі — было нашым, савецкім, значыць. Заўважым у дужках, што на існуючых патым часе аналагічных фабрыках што-нішто з абсталявання было замежным. Сказана — зроблена. Пастаўлялася абсталяванне ў Квасевічы з Палтавы і Кішынёва, з Расіі і Узбекістана. І ў 1985 годзе пачала фабрыка выбра-

● ЭКАНАМІЧНЫ ТУПІК?

Ні пуху, ні пер'я

ЧАСАМ НЕ СТАЕ КВАСЕВІЧКАЙ ФАБРЫЦЫ, АЛЕ ГЭТА НЕ ВІНА ЯЕ РАБОТНІКАЎ, А БЯДА.

ляць падушкі і пуховыя коўдры. Яе магутнасць за змену — 1440 кілаграмаў перапрацаванай сыравіны.

1991 год ужо стаў для нас нейкай мяжой, што падзяліла і нашу гісторыю, і нашыя лёсы на „тады“ і „цяпер“. Дык вось, „тады“, за працоўны дзень выраблялася на фабрыцы да 250 коўдраў і 300 падушак. За год перапраблялася 250–300 тон сыравіны. Ды і сыравіна была якой! Не трэба было ездзіць і шукаць — толькі выбіраі.

Ну, а цяпер... А цяпер толькі дзее птушкафабрыкі Беларусі пастаўляюць для герапрацоўкі сюды сыравіну — з Кобрын і з Барысава. І калі раней пытаўся ў сыравінай ніколі не ўзнікала, то сёння гэта — галоўная праблема. Справа тлумачыцца проста — пагалоўе птушкі на ўсіх птушкафабрыках рэзка скакнула ўніз. Амаль не разводзіцца на фабрыках качкі і гусі, а менавіта з гэтых птушак атрымліваецца самая лепшая сыравіна. Калі раней, напрыклад, падушкі ці коўдра рабілася напалову з пуху качкі і курынага пер'я, то цяпер у Квасевічах вымушаны абыходзіцца толькі трэцімі часткай пуху качак. А гэта — ніжэйне якасці падушак і коўдраў. Не такія яны ўжо пухавыя і лёгкія. Але заказы па ранейшаму на фабрыцы ёсць. Ёсць і магчымасці.

А вось працаваць фабрыка пачала пасля пэўнага перапынку — не было сыравіны. І на тыдзень перад Новым годам для работчыкаў фабрыкі былі створаны вымушаныя канікулы. З'явілася сыравіна (вядома, не з'яўляецца яна сама, не сыпе зверху пухам, бы снег), і адразу ў дзве змены пачалася работа на фабрыцы. Па сем гадзін доўжыцца змена, калі сарка чалавек завяхаюцца ў цэхах.

За адзін працоўны дзень на фабрыцы вырабляецца паўтары сотні падушак і 60–80 коўдраў. Выпуск гэтай прадукцыі — справа рэнтабельная. У асноўным падушкі і коўдры пастаўляюцца гандлю. Бываюць іншы раз і асобныя заказы ад розных устаноў. Не адварочваюцца на фабрыцы ад прадпрыемстваў. Да прыкладу — нядаўна выконваўся заказ з Эстоніі. Трэба было перапрацаваць сыравіну, якую прадпрыемства сюды прывёз. У другім выпадку заказ з Прыбалтыкі быў даволі арыгінальным — зрабіць з сыравіны заказчыка падушкі памераў, якіх на фабрыцы раней і не бачылі. Але не адмовіліся, зрабілі.

Нельга сказаць, што справы на фабрыцы надта добрыя. Толькі казаць, што дрэнныя — не вярта. Бо не мае фабрыка даўгоў, у час разлічвання за электраэнергію, мазут. Праўда,

складася так, што заробная плата выплачваецца з затрымкай на месяц. Холад у цэхах і адміністрацыйным памяшканні — кацельная грэе вяду выключна для тэхналагічных патрэб. Што зробіш, не ад салодкага жыцця гэта робіцца.

Мала хто сёння пасмяецца са слоў „дарагога Леаніда Ільіча“. „Эканоміка павінна быць эканомнай“. Эканоміць на ўсім — гэта не капрыз, не дыктэма зверху палітыка, гэта патрабаванне (і жорсткае) самага жыцця.

Непакоіць фабрыку яшчэ і тое, што птушкафабрыкі ўзняваюць і ўзняваюць кошт сыравіны. Што ж, іх зразумець няцяжка — ім таксама не салодка жыць.

Вось і атрымліваецца, што кошт аднаго кілаграма курынага пер'я каштуе ад 3,5 да 5 тысяч рублёў, а кошт качынага пуху ўжо стаў вышэй міравога ўзроўню — амаль два долары за кілаграм.

Таму часам купляецца сыравіна за гатовую прадукцыю. Той жа прадукцыяй іншы раз разлічваецца фабрыка за бензін і мазут.

Ёсць і яшчэ адно пытанне для фабрыкі, хоць і не з разраду балючых, але непакоіць таксама. Як гэта ні дзіўна, а тканіну для падушак і коўдраў у нашай Беларусі не вырабляюць. І шукаецца тканіна па ўсіх кутках СНД. Была яна з Расіі, з Малдовы, з Латвіі, а цяпер вось — з Эстоніі. Падлічыце ўсе расходы, звязаныя з набыццём гэтай неабходнай часткі вытворчасці, улічыце кошт качынага пуху і вы зразумеете, чаму коўдра каштуе 470 тысяч рублёў. (Але вось ці многа гэта за пуховую коўдру? Замежныя коўдры з сінтэтыкай усярэдзіне хіба танней?)

У рабочых фабрыкі ёсць заўсёды магчымасць узяць падушку ці дзве коўдры ў лік заробнай платы. Так мовіць — зарплата прадукцыяй. Цікава ўспомніць, што калі адкрывалі нашы людзі шлях на польскія рынкі, то з ранку стаяла чарга работнікаў фабрыкі, каб запісацца ў спіс на атрыманне пуховых коўдраў. Ды што было — тое сплыло. Сёння людзі жадаюць за працу атрымліваць грошы. Не надта высокая зарплата ў сярэднім па фабрыцы — 350–370 тысяч рублёў.

У той дзень, калі мы пабывалі на фабрыцы, на яе складах ляжала каля трох тон курынага пер'я. Значыць, ёсць пакуль надзея на больш-менш стабільную работу. Ёсць і заказ, а значыць — гарантыя аплаты. Добра тое, што гандаль разлічваецца з фабрыкай пакуль добра — на працягу 20–25 дзён. Добра працаваць з рознымі прадпрыемствамі — яны за работу плацяць адразу.

Як і ўсім другім прадпрыемствам, цяжка фабрыцы працаваць у існуючых падатковых цісках. Сённяшняя падатковая палітыка ў адносінах да вытворчых прадпрыемстваў выклікае ў В. Батыгіна, галоўнага інжынера фабрыкі, неўразуменне — хіба ж можна так узяць прамысловасць? Замкнутае кола атрымліваецца: фабрыка працуе дрэнна — людзі атрымліваюць грошай мала — мала купляецца птушкі ў магазінах — скарачаецца яе пагалоўе на птушкафабрыках — менш сыравіны паступае на Квасевіцкую фабрыку — фабрыка працуе дрэнна... і гэтак далей. Без канца.

Што рабіць, каб вырвацца з гэтага кола? Прыклад Квасевічскай фабрыкі пуху і пер'я, на мой погляд, вельмі добра ілюструе наогул стан усёй нашай цяперашняй эканомікі. Мы жывём дрэнна таму, што... мы жывём дрэнна! Такі вось неясны напрашваецца вывад. Наш новы Вярхоўны Савет на гэты раз у большасці сваёй складаецца з прадстаўнікоў тых партый і рухаў, што абяцалі і абяцалі вярнуць людзям іх ранейшае становішча. І ўсе іх намаганні, па іх словах, накіраваны на тое, каб зажалі мы ўсе, як „тады“.

Што ж, пажыем — пачынем. Толькі б не застацца нам падчас казання лепшай долі зусім без пуху і пер'я...

В. ГАІСЕЎ.

● АЛЕ, РЕДАКЦЫЯ?

ДАБУДУЕМ АГУЛЬНЫМІ НАМАГАННЯМІ

Назвамлі нам у рэдакцыю жыхарка райцэнтра Валянціна Аляксандраўна Бахур. І вось што яна расказала.

Наведвала жанчына могілкі ў Панках, дзе пахавана яе мама. Спадабалася, што акуратна выглядалі могілкі, сцяжынкі былі ачышчаны ад снегу. Адно засмуціла: што не дабудоўваецца ўжо які час распчатая каплічка.

— Вядома, няма сродкаў, каб закончыць будаўніцтва, — выказала меркаванне Валянціна Аляксандраўна і тут жа прыпавяла: — Няхай хто-небудзь з івацэвіцкай царквы звернецца да людзей, каб дапамаглі грашыма. Я сама не пашкадую той сотні тысяч рублёў, каб каплічка была пабудавана і ажыла. Гэта ж нам самым трэба. Таму, пераканана, што многія адоукнуцца і не пашкадуюць уласных грошай на гэту добрую справу. Толькі трэба, каб яе нехта арганізаваў.

Што ж, мы не можам не пагадзіцца з жанчынай. Спадзяемся, што нехта адоукнецца на гэту публікацыю і пакажа, як трэба лепш зрабіць, каб каплічка на могілках у Панках была ўсё ж дабудавана.

● ЗНАЁМЦЕСЯ: ЯЎГЕН МАЙСЯЕВІЧ

Старшы майстар па абсталяванні торфапрадпрыемства „Бярозаўскае“ Яўген Віктаравіч Майсеевіч (на здымку) добра ведае сваю справу. І выконвае яе на высокім професійным узроўні. У калектыве торфадабытчыкаў ведаюць Яўгена Віктаравіча як стараннага, акуратнага работніка, які чалавек, які ўмее ладыць з людзьмі, жыць іх клопатамі.

Фота А. КАНУННІКАВА.

Калі вы жадаеце захаваць памяць аб радасных хвілінках свайго жыцця, выклічце фатографію. У кароткі тэрмін ён зробіць каларовую высакаякая с-няя фато-здымкі. Тэлефонуйце на нумар 4-73-24.

● КНІЖНАЯ ПАЛІЦА

Для вадзіцеляў. І не толькі для іх.

Паколькі „пачынаючы вадзіцель“ — не вечны статус чалавека, а яго часовы стан, то гэта катэгорыя аўтамабілістаў у аўтаінспекцыі — гэта даўно заставалася без увагі выдавецтваў. Лічылася, што пачынаючым дастаткова мець у руках стандартнае выданне „Правілаў дарожнага руху“.

Але вось выдавецтва „Вышэйшая школа“ вырашыла сабраць як мага больш інфармацыі, неабходнай навучку. Так і з'явілася кніга „Аўталюбитель на зямку“. У кнігу ўключаны першыя ўсе самі „Правілы дарожнага руху“. Немалую каштоўнасць для курсантаў аўташкол (ды і не толькі) уяўляе канспект „Парады ўрача“. Гэтыя веды патрэбны для здачы экзаменаў, але, калі

яны добра засвоены, не пашкоджаць вадзіцелю і ў далейшым.

Аднак здача экзаменаў у аўтаінспекцыі — гэта яшчэ далёка не ўсё, што патрабуецца маладому вадзіцелю. „Кіраванне аўтамабілем у крытычных сітуацыях“ — асобны раздзел гэтай кнігі, якога няма ў экзаменацыйных білетах. Вельмі патрэбным пачынаючым вадзіцелям могуць быць даведачныя раздзелы зборніка аб прафілактычным доглядзе за аўтамабілем, аб некаторых найбольш характэрных няспраўнасцях.

Аб гэтым і многім іншым вы можаце даведацца, калі набудзеце кнігу „Аўталюбитель на зямку“.

Н. ЯНКОВІЧ, г. Івацэвічы.

● ДЗЯКУЙ!

МЫ РАДЫ МАГАЗІНУ

Мы пражываем на ўсходняй Івацэвіч, на аддаленых ад райцэнтраў вуліцах Ількі Купалы, Механізатараў, Маладзёжнай. І, вядома, кожны раз ісці дамоў з авоськамі такую адлегласць няпроста, выбіваецца з сіл. А тут такая навіна: пасля Новага года адчыніўся ў нашым раёне магазінчык заходня-прамысловай фірмы „Івацэвічы“. Невялічкі, у прыстаёвым памяшканні, але затое ў ім адразу з'явілася ўсё самае неабходнае да стала. Можна купіць і хлеб, і сыр, і каўбасу, іншыя прадукты. Для жанчын гэта крама проста радасць, збавенне, як кажуць, ад наварукаў на рукі. Таму шчыры дзякуй хачу сказаць прадпрыемству, дэпутату Вярхоўнага Савета РБ Уладзіміру Аляксеевічу Кудзінаву за клопат аб людзях.

А. КАЗІМІРЧЫК, Н. КУЛЕЦКАЯ, Т. КУЗНЕЦ, З. ДРОЗД і іншыя жыхары райцэнтра.

ЛІТАРАТУРНАЯ
СТАРОНКА

НАТХНЕННЕ

Фёдар МАКАРЭВІЧ

ПРОСТЫЯ ІСТОРЫІ

ЗАКРЫТАЯ ТЭМА

Скончыў фізмат, але ў школе настаўнічаў толькі адзін год. Ужо колькі часу, з'ехаўшы на радзіму ўжо, працуе простым рабочым. Праўда, завод незвычайны. Далючаваць за сакрэтнасць.

— Якую хоць прадукцыю вырабляеце? І што ты сам асабіста робіш? — разгаварыўшыся шчыра, некай запытаў у яго.

— Многа хочаш ведаць адразу, — усміхнуўся ён. І ўздыхнуў: — Асабіста нашая брыгада вырабляе электрычныя мясарубкі. А на выпадак ваеннага становішча ўсяго за адны суткі можам перайсці на выраб ваеннай прадукцыі. І такая вось канверсія навіварат. Ды добра, усе, хопіць аб гэтым!

І тэма была закрыта.

З дзяцінства

Не тыя гады, не тыя інтарэсы, не тая шчырасць, не тыя думкі, але чамусьці ўсё часцей успамінаеш расказ сябра ў дзяцінстве.

— Вой, не паверыце, хлопчыкі, што са мной учора было! Ўяртаюся поплавам дахаты, і тут маленькая хмарка закрывала над галавой сонца, закралі дожджыкам. А я іду па нейкай мяжы — крок туды — сонца, крок сюды — дожджык. Якраз прама па сцяжынцы мяжа гэтая праходзіць. Нахлітаешся налева — на валасы кропелькі падаюць, направа — прыёмная цёплым і свежасцю... і так да самога дома дайшоў...

Здаецца, што тут асаблівага? Выпадкова, не больш. Але і да сённяшняга часу не забылася, з якім захапленнем я слухаў той аповяд. І якое светлае гучыць апанувала мяне. Мабыць, таго больш ніколі не было.

Чалавек і прырода здаваліся нам шчырым адным целым. І як гэта прыемна было адчуваць, што яны выдатна могуць разумець адзін другога.

НЕСПАЛЕНЫ ЛІСТОК

Калі верыць календару (сёння 12 снежня), праз няпоўныя тры тыдні Новы год. Хочаш, я напішу тут, якое віншаванне будзе на паштоўцы, калі я, вядома, змагу (права!) перасліць у сабе нядаўняе мінулае і адаслаць яго табе?

„Шаноўная спадарыня! Што жадаеце ў Новым годзе? Усяго найлепшага, чаго толькі сама жадаеш сабе! Бо заўсёды жадаеш сабе толькі добрага“.

Будзе ў сказах два клічкі, адна коска і два пытаннікі. Праўда, другі будзе толькі ў падтэксце: „Што ж мы, мілая, робім?“

НЕЛЬГА НЕ ВЕРЫЦЬ

Падчас землятрус у Арменіі з глыбокага залу салдаты дасталі кабету з грудным дзіцём. Маці, у якой не стала малака, застаўшыся ў цёмным каменным палоне, карміла яго сваёй крывёю, падразаючы вострым кавалачкам шкла сваю руку.

Прачытаў гэта ў „Літэратурке“. І адразу ўспомніў, як некалі бацька аднаго з маіх сяброў, якога ўжо няма гадоў пяць, расказваў нам, хлопчукам, пра страшэнны голад у 30-я гады на Ілавожжы. Прычынай таму, як бедаем цяпер, была не засуха, а Сталін са сваімі вернымі прычынкамі.

Вось якая сцэнка ўрэзалася яму ў памяць, калі ў беканстве быў там. Вечар. Вогнішча. Грэцца вада ў нейкай олішанцы. Зняможная

кабета, худая — скура ды косці. А побач такое ж зняможнае дзіцё, дзяўчынка. Заходзіцца ад плачу.

— Я есці хачу!

— Дык няма ж у нас нічога! — адказвае маці.

— Я есці хачу, — цягне дзяўчынка бяскожна.

І вось маці дастае з торбачкі нешта вострае, падымае спадніцу і адразае ад лыткі кавалак мяса. Затым кідае ў кіпень, а ўжо потым перавязвае анучай крывавую рану...

Ніхто з нас, хлопчукоў, не паверыў асабліва ў тую праўду. Здалася яна дзікай, нерэальнай. А вось цяпер, праз дзесяцігоддзі, пасля таго, як прачытаў аб Арменіі, веру, што такое і сапраўды маглі быць.

Маці есць маці, а звяры есць звяры. Хто давеў іх да таго.

А КАЛІ ГЭТА КАХАННЕ?

За сорок самой — дачка замукам ужо. Тая з маленства гарадская. А яна толькі палову свайго жыцця пражыла ў сталіцы, дзе не вераць слязам...

Быў некалі законны мужык. І — „грамадзянская“. Іх таксама прывозіла паказаць маці: „Знаёмцеся, мой!“ Ці то пакідалі яе, пазнаёміўшыся бліжэй, ці то пакідала яна, працягваючы шукаць таго адзінага, якога мы ўсе шукаем, ды не магла знайсці. Сама ж прыгожая, не бяручы гады, стан дзявочы, тварам — як лялька. Здаецца, пальчыкам паманіць, і сам пабяжыш за ёю.

Вось і чарговага хлопца на зimu прывяла. Спартсмена. Ці не ў баскетбол гуляў у юнацкія гады? На паўтулава вышэйшы, яна яму ледзь не па кішэню куртку...

Некуды шлі, буркавалі, як галубкі, калі ўбачылі іх. У асобдву — вясельны ўсмешкі на твары. Высока прыходзілася ёй задзіраць галаву, хоць сама была звычайнага росту.

І падумалася адразу: „А раптам гэта, нарэшце, сапраўднае каханне?“

в. Быцен

Ніна ЧЫКІТА

Што ты для мяне, Беларусь?

Што ты цяпер для мяне,
Беларусь мая родная,
што?
Валошай з жыта
зірнеш,
Прыліўшы ў душу
святло.

Сцяжынкай зарослай
бяжыш.
— Спыніся, — крычу.
— Пастой!
То грушай-калючкай
стаіш,
Раздарожжа адначыш
сабой.

Балюча ўкоlesh мяне.
— Не плач, — загадаеш.
— Цярпі!
...Ты з жыта валошай
зірнеш
Матулінымі вачмі.

г. Івацэвічы.

С. МИКОЛИН

Із Забытаго дзевніка

XXX

Ты скажеш — „Уходзі!“
Зачем? Пастой!
Давай обиды все на миг
забудем.
Кто виноват, что нет
любви простой
И что любовью сложной
любят люди?

Кто виноват,
что нам с тобой в пути
В вагоне жестком
два достались места?
Спешим сказать
последнее „прости“,
Как будто нам
в пустом вагоне
тесно...

XXX

...И может потом,
лет десятков спустя,
Мне будет всего обидней
Те письма читать,
Что тебе не писал,
Цветы те держать,
Что тебе покупал,
Но которых
ты так и не видела...

Каб убацьчы аднойчы
дзівою —
Ззірніце ў дзявочыя
вачы.

Каб адчуць сябе крышку
шчаслівым —
Вам няхай усміхнецца
дзяўчына.

Фотазьём М. КАШКА.

Віця БУКАТА, вучань

РОДНАЯ МОВА

Родная мова!
Любае слова!
Ты не загінеш —
Жыццця ты аснова!

Як жа мы будзем
Усе жыць без мовы?
Не будзе народа
Без роднага слова!

Гэй, беларусы,
Вы, унукі Скарыны!
Не забывайце ж
Любай Радзімы.

Мову любіце!
І не заўбуйце!
СШ № 3
г. Івацэвічы.

Зміцер КНЯЗЮК

РАДЗІМЕ

Зноў я тут, я наведзець вярнуўся,
Пакланіцца матулі-зямлі,
У гэты ціхі куток Беларусі,
У тую вёску, дзе я нарадзіўся
З дзіўнай назвай такой —
Трыбушкі.

Глядзяць хаткі з-пад нізенькіх
стрэхаў...
Сад вішнёвы ў белаі імгле...
Так яскрава, хвалючым рэхам
Тут сягоння прымроілісь мне.

Вось — дзяцінства майго
наваколле!
Першых вёснаў дзіцячых гады,
Потам злітае бацькава поле...
Здадаў-прадзедаў бачны сляды.

Усё да болю ў сэрцы знаёма —
Гай вальховы і грыўда-рака.
І касцёл пры дарозе на Слонім —
Неўміручай гісторыі помнік —
Мая любая сэрцу зямля.

Мая слонімшчына — радзіма!
Праз гады ты ізноў і зноў
Пахам хлеба з дзяцінства
абдымеш...
Колькі горкіх дарог я прайшоў!

Перажытых трывог не злічыш
І не змерыш шчымлівай тугі.
Даравалі мы не залішне,
Ніхто лесу не рваў ланцугі.

Ды нягоды не засяць памяць...
Я прац Богам, стары, памалюся:
Ратуй, Божа, народ мой рахманы
Ад нягод, ад чарнобыльскіх
хмараў.
Ратуй маці маю — Беларусі!

АДНОЙЧЫ

Да пана ўвечар па зарплату
Мужыкі сышліся ў хату.
Тым часам пан таго, другога,
З грамады к сабе пакліча,
Зірне ў кнігу, грошы злічыць.
Аддасць без крыўды, чыста,
Гладка...
Але прыйшла-такі загадка!

Дык вось, Рыгору, як на тое,
Замест трох дзён
Злічыў пан двое.
(Бо не ўчытаўся, глянуў коса).
Таму спрацацца давалася.
Рыгор п-своему рахуе —
Адным днём болей!
А пан злуе!

Нарэшце ўздзеўшы акуллары
Пан стаў у кнігу прыглядацца.
І змоўк! І годзе ўжо спрацацца!

Ну, і з Рыгорам на міроўку
Рашылі выпіць паўлітроўку.

І, сербануўшы добра з чаркі,
Хваліць Рыгор стаў акуллары:
„Во, дай жа Божа, мой паночку,
Здароўя вашым шклянчым
вочкам.
Лепш панскіх свецаў
(не сурочыць!).
А тыя хай хоць павылазцяць!“

СКАРБ

Са скарбаў усіх, што ёсць
на свеце,
Я знаю скарб адзін —
І ён па сэрцу мне:
Мір, як і хлеб, патрэбен
усей планеце —
Нам, нашым маці, жонкам,
дзецам.
Няхай вайна нікога не крапе!
г. Івацэвічы.

суботны
дагатак

СТРАНИЦА

ЗАНИМАТЕЛЬНОГО

ЧТЕНИЯ

ДАЙДЖЕСТ

● СПАДЧЫНА

Месцам правядзення фальклорных свят, народных абрадаў і гулянняў стала Белая дача ў адным з раёнаў Мінска. Прыгожы двухпавярховы асабняк з'яўляецца і выставачай залай Беларускага інстытута праблем культуры. І пры ўдзеле Саюза майстроў народнай творчасці тут штомесяц праводзяцца разнастайныя выстаўкі.

Адна з іх, выстаўка дэкара-

тыўна-прыкладной творчасці юных майстроў, ужо запрасіла знатакоў народнага мастацтва. Вырабы з саломкі і лёну, разьба і роспіс па дрэве, ткацтва і вязанне, кераміка і вышыўка – усе гэтыя традыцыйныя віды творчасці прадстаўлены ў экспазіцыі. І выкананыя работы прафесійна, хоць іх аўтары – дзеці. А вучацца яны гэтым відам мастацтва ў Цэнтры пра-

цоўнага выхавання комплексу пазашкольнай работы „Золак”. Любоў да народнай творчасці прывіваюць дзецям таленавітыя педагогі. Дадрастает юная змена нашым знакамітым майстрам, і гэта радуе. А цяпер тут адкрыта выстава „Калядныя ўзоры”.

НА ЗДЫМКУ: знаёмства з экспазіцыяй.

Фота Я. КАЗЮШ (БЕЛТА).

● СВЕТСКАЯ ХРОНИКА

Комиссар любви

„Я хочу быть свободным и иметь покой. Я не могу больше слышать детские крики и играть роль примерного отца семейства!” С этими словами Микеле Пилачидо, незабвенный комиссар Катани, простился со своей женой Симонеттой, с которой прожил 15 лет, и раскрыл объятия юной, свободной и никому не известной девушке 23 лет, некоей Монике Боно.

И как же это могло случиться, что, доживая до 49 лет, настоящий охотник за мафией на экране и за женщинами в жизни в этот раз так лопухнулся... Как только молодые были объявлены мужем и женой, Моника, мило улыбаясь, сообщила новоиспеченному супругу, что у нее двое детей: 2 и 5 лет.

Всевидающие журналисты не смогли прочитать по губам, что же он на это ответил. Но для них Микеле Пилачидо сообщил, что любит свою новую жену и согласен тянуть эту лямку. Слова „покой” и „свобода” не упоминались.

(„Свободные новости плюс”).

● СЕНСАЦИЯ

Почтальонша носит на голове громомотвод

Молния попала в почтальоншу Барбару Бренлоб, когда она разносила почту, но теперь Барбара уверена, что такого больше никогда не произойдет, потому что теперь она носит на себе портативный громомотвод!

Удивительная техническая новинка состоит из кусочка металла с антенной, который носят на голове, и металлических проводов, сконструированных так, чтобы огромной силы электрический заряд от молнии пропускать через обувь в землю. Невероятно, но он работает.

— Прошлым летом молния дважды попала в меня, но не опалила ни волоска, — говорит Барбара, 42, разведенная, разносшая почту в южном районе Чикаго. — Люди смотрят на меня с улыбкой, но я не обращаю внимания. Я не хочу больше жить в страхе — теперь я могу спокойно делать свою работу, не волнуясь о том, что могу умереть во время грозы.

Три года назад Барбару чуть не убило молнией, когда она во время грозы шла по улице. В тяжелом состоянии ее доставили в больницу, в течение 4 месяцев она не могла работать и нуждалась в физиотерапевтическом лечении, чтобы снова ходить.

Барбара признает, что была куском нервов, когда снова приступила к работе, потому что постоянно боялась попасть в грозу. Если шел дождь, она оставалась в помещении, и клиенты жаловались, что почту им приносят слишком поздно.

— На работе я почти все время провожу на улице, разнося почту от дома к дому, — говорит она. — И всякий раз, когда начинается дождь, меня охватывает приступ волнения. Приятель предложил сделать мне громомотвод. Я пользуюсь им с 1991 года.

Барбара говорит, что она стала чувствовать себя гораздо спокойнее с тех пор, когда впервые надела это приспособление, но только после того, как в нее дважды попала молния прошлым летом, она поняла, что это действительно надежная и верная защита.

— Я была на улице во время грозы и бум! Дважды молния попала в мой громомотвод, — вспоминает она. — Я почувствовала шипение, но заряд прошел внизу по моему телу не задев меня. Земля, на которой я стояла, была вся выжжена, а мне хоть бы что. Сейчас и другие почтальоны заказывают такие же громомотводы. Я думаю, что их должен иметь каждый, кто работает на улице.

(По материалам зарубежной печати).

● КРИМИНАЛЬНЫЙ ФОН

Теряйте деньги в Пекине!

Пекинский таксист вернул москвичке Оле Н. 255 тысяч юаней (примерно 30 тысяч долларов), забытые ею на сиденье автомобиля.

Россиянка, прибывшая в Пекин с челночной миссией, переезжая от торгового центра „Сайтэ” к гостинице „Житань”, оставила в такси весь свой оборотный капитал — кофр, набитый стоюаневыми банкнотами. Оля спохватилась лишь через час, а уже через несколько минут после ее звонка оператор „горячей линии” пекинского такси сообщила находящейся в полубоморочном состоянии россиянке, что ее деньги найдены и целы.

Приятное событие последовало за целой чередой краж, жертвами которых стали здесь наши челночники. Выказывают предположение, что водитель такси попросту испугался суммы, которая равна почти полному доходу среднего китайского крестьянина.

(„Детективная газета”).

● ЛЮДИ И ЖИВОТНЫЕ

Лекарство от одиночества

По новым данным психологов, люди, у которых есть собака или кошка, живут в среднем на 5 лет дольше, чем те, у кого их нет.

— Мы обнаружили, что животные, в частности, собака или кошка, вызывают меньше стрессов, чем дети или внуки, и являются хорошим лекарством от одиночества, — объяснил немецкий психолог д-р Герхард Брем.

● МУЗЫКАЛЬНЫЙ САЛОН

Вы любите его песни

Почти всегда людей по-настоящему оценивают, понимают, сколько же все-таки они сделали добра, только после их смерти. Это можно сказать и об Игоре Талькове. Конечно же, его слушали многие, многим он нравился, но лишь после смерти о нем заговорили как о человеке, оставившем значимый след в российской культуре. Много было шумихи вокруг убийства Талькова, но никто так и не докопался до истины. Репертуар Игоря был разнообразен: от грустных песен о любви до насмешливых. И в каждой из них чувствовалась огромная любовь к своей стране. В компакте „Моя любовь” представлены только песни о любви — возможно, немного грустной, но зато искренней и большой. Ведь такие песни может написать только человек с большим сердцем и открытой душой.

(„Частная собственность”).

● ВАШЕ ЗДОРОВЬЕ

Вреден ли сахар?

Шведские ученые пришли к выводу, что сахар не откладывается в нашем теле в виде жира. Это настоящая революция в области физиологии питания.

Исследования показали, что в рационе людей, страдающих излишней массой тела, избыток жиров и недостаток углеводов. Если же человек уменьшит содержание жиров в своей пище, он сможет потреблять сколько угодно много углеводов без малейшей угрозы для фигуры.

Сообщение шведских ученых, безусловно, требует подтверждения в других исследовательских центрах. Однако в любой ситуации избыточное потребление жира вредно для нашего здоровья.

(„Медицинский вестник”).

● ПРЕСТУПЛЕНИЕ И НАКАЗАНИЕ

Так казнили нацистских преступников

Многие подробности казни двенадцати главных нацистских преступников до сих пор остаются неизвестными широкой публике.

Приговоренные к повешению международным военным трибуналом подли в Контрольный совет прошение о помиловании или хотя бы об изменении способа казни. И в том, и в другом им было отказано.

Для казни соорудили эшафоты с виселицами и люком. Спецкомиссия приняла решение, что последнее слово приговоренные могут произнести лишь с петлей на шее. Главного экзекутора выписали из США — это был сержант Джон Вуд, который специально для этого случая изготовил петлю с 13 узлами. 15 октября 1945 года в спортзале нюрнбергской тюрьмы установили виселицы. Спецкомиссия опробовала их посредством 200-килограммовой болванки.

На казни присутствовали военные, врачи, священники, журналисты — всего 42 человека. Длилась казнь 3 часа. Тела извлекали из петли лишь после того, как эксперты констатировали смерть. На место казни был принесен и труп отравившегося ядом Геринга. После экзекуции тела казненных положили в ящики вместе с веревками и мешками. Затем останки казненных тайно перевезли в Мюнхен и сожгли в местном крематории. Только один работник крематория знал, чьи это тела. Остальные сказали, что это жертвы авиакатастрофы. Лепел предъявили членом комиссии, и те постановили высыпать его в реку Изару в только им известном месте.

А. ЗМИЕВА.

(Рид) — по материалам зарубежной прессы).

● ИХ ПРАВЫ

Редкостное постоянство

Жители французского города Элине-Шампэтрэ решили переизбрать своего 89-летнего мэра герцога Франсуа де Нуайе, занимающего эту должность уже 63 года, на новый срок.

(„Малая газета”).

5 стар.

ГАЗЕТА УЛАДЗІМІРА КУДЗІНАВА

СУББОТА, 27 студ

ТЕЛЕВИДЕНИЕ: программа с 29 января по 4 февраля

ПОНЕДЕЛЬНИК, 29

Белорусское телевидение

7.30 Утренний коктейль.
7.50 Экономикст.
8.00 „Соловиный романс“. Фильм-концерт.
8.30 „Людвиг Карамзина“. Док. фильм.
8.50 Мультфильм.
9.05 „Принц и нищий“. Худ. фильм.
10.20 „Между нами, женщинами...“.
11.15 „Люди на болоте. Полеская хроника“. Х/ф.
15.00 Новости.

15.15 Мультфильм.
15.25 „Через годы“.
15.55 ТВ – школе. История Беларуси. 9-й класс.
16.25 Лирика.
17.05 „Голоса прошлого“.
17.35 „Лицом к лицу“. Передача 1-я.
17.50 Музыкальный антракт.
18.00 „События культурной жизни в Беларуси“. Выпуск 2-й.
18.25 Экономикст.
18.35 „Трижды один“.
18.50 Новости.
19.05 „Крок“, „Риск-версия“.
19.45 „Это мы не проходим...“.
15.00 Новости.

19.55 СНГ: грани сотрудничества.
20.40 Колыбельная.
21.00 Панорама.
21.55 Музыкальный антракт.
22.05 „Высота“. Худ. фильм.
23.35 „Музыка без границ“.
0.15 Новости.

ОРТ

14.00 Новости.
14.20 „Чудовищная сила“.
14.40 Мультфильм.
14.50 Марафон-15.
15.00 Вездный час.
15.35 „Элен и ребята“.
16.00 Джам.

16.30 Семь дней спорта.
17.00 Новости.
17.20 „Секрет тропицанки“.
18.10 Час пик.
18.35 „Угадай мелодию“.
19.00 „Если“.
19.45 „Спокойной ночи, малыши“.
19.55 Реклама.
20.00 Время.
20.30 „Операция“.
20.45 Криминальный сериал „Метод Крекера“.
21.40 „Дю и после...“.
22.20 Новости.
22.30 Фильм Алексея Бабанова „Замок“.

Канал „Россия“

6.30 Время деловых людей.
7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00 Вести.
7.25 Требуется... требуется...
7.30 „Что день грядущий...“.
7.35 Ритмика.
7.50 Всего понемногу.
8.40 Телегазета.
9.00 Империя игр „Гладиатор“.
9.50 Ключевой момент.
10.20 Миллиейская хроника.
10.30 Док. фильм.
11.15 Новая линия.
15.05 Там-там новости.
15.20 Праздник каждый день.

15.30 „Зеленая планета“.
16.20 Новая линия.
16.50 Клип-антракт. Группы „Браво“ и „Рондо“.
16.55 От „винта“.
17.10 Премьера рубрики „Поэт в России – больше, чем поэт“.
17.15 Спасение 911.
18.10 1-клуб.
19.25 Подоброты.
19.35 „Земля обетованная“.
Х/ф.
20.00 Без ретуши.
20.40 Репортер.
22.30 Река времени.
22.35 Автомат.
22.40 „Спут-5“. Х/ф. 5-я с.

ВТОРНИК, 30

Белорусское телевидение

7.30 Утренний коктейль.
7.50 Экономикст.
8.00 Новости.
8.15 Авто-парк.
8.30 Бездельник.
9.00 ТВ – школе.
9.30 „Вестгейт“.
10.25 Мультфильм.
10.55 „Евразия-95“. Фестиваль западно-полеской эстрады.
12.15 „Люди на болоте. Полеская хроника“. 2-я с.
15.00 Новости.
15.15 Торговый дом.

15.30 Мультфильм.
15.45 ТВ – школе.
16.00 „Все про все“.
16.30 „Прощальное“. Док. фильм.
17.05 „Лицом к лицу“. Передача 2-я.
17.20 Уроки Н. Новожиловой.
18.00 „Чем богаты“.
18.15 Док. фильм.
18.25 Экономикст.
18.35 „Трижды один“.
18.50 Новости.
19.05 Вертикаль.
19.40 „Вестгейт“.
20.40 Колыбельная.
21.00 Панорама.
22.05 „Индокитай“. 1-я часть.
23.40 „Супергол“.

0.10 Новости.

ОРТ

5.00 Телеутро.
8.00 Новости.
8.15 „Секрет тропицанки“.
9.55 Смехопанорама.
10.30 Мультфильм.
10.30 „Угадай мелодию“.
11.00 Новости.
11.10 В эфире Межгосударственная телерадиокомпания „Мир“.
14.20 „Чудовищная сила“.
14.40 Кварете „Веселая компания“.
14.50 Мультфильм.
15.10 Волшебный мир, или Синема.

15.35 „Элен и ребята“.
16.00 „До шестнадцати и старше“.
16.30 Семь дней спорта.
17.00 Новости.
17.20 „Секрет тропицанки“.
18.10 Час пик.
18.35 „Угадай мелодию“.
19.00 Тема.
19.45 „Спокойной ночи, малыши“.
19.55 Реклама.
20.00 Время.
20.30 „Операция“.
20.45 „Подвиг разведчика“.
22.20 Политический эксклюзив.
22.40 Хоккей.
23.20 „Т.С.Н.“. Сериал.

00.15 Семь дней спорта.

Канал „Россия“

6.30 Время деловых людей.
7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00 Вести.
7.25 Требуется... требуется...
7.30 „Что день грядущий...“.
7.35 Ритмика.
7.50 Всего понемногу.
8.40 Момент истины.
9.30 Телегазета.
9.50 Музыкальный экспромт.
9.50 Ключевой момент.
10.20 Миллиейская хроника.
10.30 Док. фильм.
10.50 „Волшебный школьный автобус“. Мультсериал.
11.15 Новая линия.

15.05 Там-там новости.
15.15 Праздник каждый день.
15.25 „Одиссея“. Х/ф.
15.50 Месяцеслов.
16.20 Новая линия.
16.55 Киноафиша.
17.10 Популярная тема.
17.25 Устами младенца.
17.55 „Детские тайны“.
19.25 Подоброты.
19.35 Премьера телекрана „О безумной любви, снайпере и космонавте“. Х/ф.
21.05 „Моя Россия“.
22.30 Река времени.
22.40 Рек-тайм.
22.45 „Спут-5“. 6-я серия.
24.00 Виниловые джунгли.

СРЕДА, 31

Белорусское телевидение

7.30 Утренний коктейль.
7.50 Экономикст.
8.00 Новости.
8.15 „Здесь мой причал“. Короткометражный фильм.
9.00 ТВ – школе.
9.25 „Вестгейт“.
10.20 Мультфильм.
11.00 Зорная ростань. Телеконкурс молодых артистов эстрады.
11.30 Видимо-невидимо.
12.30 „Люди на болоте. Полеская хроника“. 3-я с.
15.00 Новости.

15.15 Док. фильм.
15.35 Мультфильм.
15.55 „23 градуса 40 минут на восток от Гринвича“.
16.25 „Крок“.
17.00 Гости в дом.
17.30 „Лицом к лицу“. Передача 3-я.
18.00 Кредо.
18.15 „Искусство земли и огня“. Док. фильм.
18.25 Экономикст.
18.35 „Трижды один“.
18.50 Новости.
19.05 К 75-летию народного писателя Беларуси И. Шамякина.
19.40 „Вестгейт“.
20.40 Колыбельная.

21.00 Панорама.
22.05 „Три мушкетера“. Х/ф. 1-я серия.
23.10 „Крок“.
23.40 Королевская охота.
0.10 Новости.

ОРТ

5.00 Телеутро.
8.00 Новости.
8.15 „Секрет тропицанки“.
9.05 Тема.
9.45 Резерв.
9.55 „В мире животных“.
10.30 „Угадай мелодию“.
11.00 Новости.
11.10 В эфире Межгосударственная телерадиокомпания „Мир“.

14.20 „Чудовищная сила“.
14.40 Кактус и К.
14.50 До-ми-соль.
15.10 Зон джунгли.
15.35 „Элен и ребята“.
16.00 Тет-а-тет.
16.30 Семь дней спорта.
17.00 Новости.
17.20 „Секрет тропицанки“.
18.10 Час пик.
18.35 „Угадай мелодию“.
19.00 „Чтобы помнили...“.
19.45 „Спокойной ночи, малыши“.
20.00 Время.
20.30 „Операция“.
20.45 Инна Чурикова и Игорь Скляр в фильме „Год собаки“.

22.50 Кинематограф.

Канал „Россия“

23.25 Новости.
23.35 „Т.С.Н.“.
00.30 Семь дней спорта.
6.30 Время деловых людей.
7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00 Вести.
7.25 Требуется... требуется...
7.30 „Что день грядущий...“.
7.35 Ритмика.
7.50 Всего понемногу.
8.40 Телегазета.
8.45 Крестьянский вопрос.
9.05 „Санта-Барбара“.
10.20 Миллиейская хроника.
10.30 Музыкальный экспромт.
10.50 „Волшебный школьный автобус“.

автотур“.
11.15 Новая линия.
15.05 Там-там новости.
15.20 Праздник каждый день.
15.30 Разноцветная призма.
16.20 Дальний Восток.
16.50 Никто не забыт.
16.55 Ваш партнер „Дептер“.
17.10 Кипрас Маейка.
17.55 „Детские тайны“.
19.35 „Санта-Барбара“.
20.30 От форте до пьано.
21.10 Чрезвычайный канал.
22.30 Река времени.
22.35 Автомат.
22.40 Экран криминальных сообщений.
22.50 Лад-экран.

ЧЕТВЕРГ, 1 февраля

Белорусское телевидение

7.30 Утренний коктейль.
7.50 Экономикст.
8.00 Новости.
8.15 Танцует Людмила Семеняка.
9.05 „Вестгейт“.
10.00 Мультфильм.
10.20 „Иванко и царь Поганин“. Х/ф.
11.40 Белорусская эмиграция в Америке.
12.35 „Люди на болоте. Полеская хроника“. 4-я с.
15.00 Новости.

15.15 Док. фильм.
15.35 ТВ – школе.
15.55 Колесо времени.
16.30 Арсенал.
17.00 „Тревожная память“. Телеочерк.
17.35 „Лицом к лицу“. Передача 4-я.
17.50 Музыкальный антракт.
18.05 Док. фильм.
18.25 Экономикст.
18.35 „Трижды один“.
18.50 Новости.
19.05 „Контрасты“.
19.40 „Вестгейт“.
20.40 Колыбельная.
21.00 Панорама.
21.55 Музыкальный антракт.

22.05 „Три мушкетера“. 2-я серия.
23.10 Мастерская.
23.20 Музыкальный салон Элеоноры Езерской.
24.00 Новости.

ОРТ

5.00 Телеутро.
8.00 Новости.
8.15 „Секрет тропицанки“.
8.45 Волшебный мир, или Синема.
9.10 „Чтобы помнили...“.
9.50 „Клуб путешественников“.
10.40 Мультфильм.
11.00 Новости.
11.10 В эфире Межгосударственная телерадиокомпания „Мир“.

венная телерадиокомпания „Мир“.
14.20 „Чудовищная сила“.
14.40 Лего-го!
15.10 Тин-Тоник.
15.35 „Элен и ребята“.
16.00 Рок-урок.
16.30 Семь дней спорта.
17.00 Новости.
17.20 Лотто-Миллион.
17.50 Футбол.
19.40 „Спокойной ночи, малыши“.
20.00 Время.
20.30 „Операция“.
20.45 „Три тополя на Плющихе“. Худ. фильм.
22.05 Музбоз-91.

23.00 „Т.С.Н.“.

Канал „Россия“

23.55 Семь дней спорта.
6.30 Время деловых людей.
7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00 Вести.
7.25 Требуется... требуется...
7.30 „Что день грядущий...“.
7.35 Ритмика.
7.50 Всего понемногу.
8.40 Телегазета.
8.45 Крестьянский вопрос.
9.05 „Санта-Барбара“.
10.20 Миллиейская хроника.
10.30 Музыкальный экспромт.
10.50 „Волшебный школьный автобус“.

11.15 Новая линия.
15.05 Там-там новости.
15.20 Праздник каждый день.
15.30 Кенгур.
16.20 Новая линия.
16.50 Ваш партнер.
17.05 Частная коллекция.
17.25 Арт-обзор.
17.55 „Детские тайны“.
19.35 „Санта-Барбара“.
20.30 Маски-шоу.
21.10 Теледебаты.
22.30 Река времени.
22.35 Автомат.
22.40 Экран криминальных сообщений.
22.50 Площадь искусства.

ПЯТНИЦА, 2

Белорусское телевидение

7.30 Утренний коктейль.
7.50 Экономикст.
8.00 Новости.
8.15 Фильм-концерт.
8.45 Мультфильм.
9.00 ТВ – школе.
9.20 „Вестгейт“.
10.15 „Раймонд Паулс. Работа и размышления“. Док. фильм.
11.15 „Дамлет“. Х/ф. 1-я и 2-я серии.
15.00 Новости.
15.15 Фильм-концерт.

16.00 „Жизненные заботы“.
17.00 „Приглашаем на вечеринку“.
17.35 „Лицом к лицу“.
18.00 „Александр Кищенко. Игры гения“.
18.25 Экономикст.
18.35 „Трижды один“.
18.50 Новости.
19.05 „Международный курьер“.
19.40 „Вестгейт“.
20.40 Колыбельная.
21.00 Панорама.
22.05 „Секс, ложь и видео“.
Худ. фильм.
23.45 Мультфильм для взрослых.

24.00 Новости.
0.15 Акколада.

ОРТ

5.00 Телеутро.
8.00 Новости.
8.15 „Секрет тропицанки“.
9.05 Бал олимпийцев России-96.
9.55 Игрой, гармонью.
10.25 Пока все дома.
11.00 Новости.
11.10 В эфире Межгосударственная телерадиокомпания „Мир“.
14.20 „Чудовищная сила“.
14.40 „Человек за ширмой“.
15.10 Фильм-сказка „Вол-"

шебная лампа Аладдина“.
16.30 Семь дней спорта.
17.00 Новости.
17.20 „Секрет тропицанки“.
18.10 Дикое поле.
18.25 Человек и закон.
18.55 Поле чудес.
19.45 „Спокойной ночи, малыши“.
20.00 Время.
20.30 „Операция“.
20.45 „Три тополя на Плющихе“. Худ. фильм.
00.10 Семь дней спорта.

7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00 Вести.

Канал „Россия“

7.25 Требуется... требуется...
7.30 „Что день грядущий...“.
7.35 Ритмика.
7.50 Всего понемногу.
8.40 Телегазета.
8.45 Крестьянский вопрос.
9.05 „Санта-Барбара“.
10.20 Миллиейская хроника.
10.30 Торговый дом „Ле Монти“.
10.45 Мульти-пульти.
11.15 Новая линия.
15.05 Там-там новости.
15.20 Праздник каждый день.
15.30 Пролетка.
15.50 Месяцеслов.
16.20 Новая линия. „Связан-

ные одной сетью“.
16.50 Дисней по пятницам.
17.45 „Поэт в России – больше, чем поэт“.
17.50 Шестое чувство.
18.20 Клип-антракт „На-На“.
18.25 Правительственные будни.
19.25 Подоброты.
19.35 „Санта-Барбара“.
20.30 Анализ недели.
21.10 А. Кайдановский в программе „САС“.
22.30 Река времени.
22.35 Автомат.
22.40 Музыка всех поколений.
23.10 „Полночная жара“. Х/ф.

СУББОТА, 3

Белорусское телевидение

8.00 Новости.
8.15 Уроки Н. Новожиловой.
8.45 Сочувствие.
9.05 Сущность.
9.35 Здоровье.
10.05 „Ералаш“.
10.25 „Все про все“.
10.45 Европейская двадцатка.
11.30 „Моя любовь, моя печаль“.
12.30 „Мир природы и увлечения“.
13.10 „Юности синие качели“.
14.00 Многоголосие.

14.30 Благотворительный концерт памяти жертв Чернобыля.
16.00 Белорусский дом.
16.40 Международный турнир по бовым искусствам „Мистер Силач Скай“.
17.35 Зорная ростань.
18.15 Галерея.
18.50 Худ. фильм „Вий“.
20.05 Банка комиков.
20.40 Колыбельная.
21.00 Новости.
21.45 „Сельская монета“.
Худ. фильм.
23.25 Видимо-невидимо.

6.45 Телеканал „Подъем“.

ОРТ

7.45 Слово пастыря.
8.00 Новости.
8.10 Телеканал „Подъем“.
9.30 Не зевай!
10.00 Утренняя почта.
10.35 Смак.
10.55 Как-то раз.
11.05 „Белая птица с черной отметиной“. Худ. фильм.
12.45 Мультфильм.
13.20 В мире животных.
14.00 Новости.
14.20 Америка с М. Таратуты.
14.45 Бомонд.

15.05 Счастливы случаи.
15.55 Футбол. Международный турнир „Кубок чемпионов Содружества“. Финал.
18.10 „Золотая серия“.
19.50 „Спокойной ночи, малыши“.
20.00 Время.
20.40 „Детективное агентство „Лунный свет““. Сериал.
21.30 Брейнг ринг.
22.20 Новости.
22.30 „Винсент и Тео“. Х/ф.

7.00, 13.00, 19.00, 22.00 Вести.

Канал „Россия“

7.25 „Что день грядущий...“.
7.30 „Вокзалукия, или Загадка доктора Никодима“.
7.45 Дружный хордов.
8.05 Эстетика.
8.15 Твои возможности, человек.
9.00 Парламентская неделя.
9.30 Большой хоккей.
10.10 Соотечественники.
10.35 Клип-антракт. Аика.
10.40, 22.30, 23.55 Служба 299-00-00.
10.55 Футбол без границ.
11.40 Аика веритас.
12.10 „Поэт в России – больше, чем поэт“.

12.40 Клип-антракт.
12.50 Сигнальный экземпляр.
13.20 Де факто.
13.35 „Эмили“. Телефильм.
14.30 Карaoke по-русски.
15.00 Пилигрим.
15.35 Империя игр.
16.25 Чемпионат мира по баялону. 15 км. Женщины.
17.25 „Провинциальный бенедикт“. Худ. фильм.
19.25 Суботний вечер с Фрэнком Синатрой.
21.05 Двойной портрет.
22.45 Река времени.
22.50 Автомат.
23.10 „Полночная жара“.

ВОСКРЕСЕНЬЕ, 4

Белорусское телевидение

8.00 Футбол. Чемпионат Англии. Премьер-лига.
9.35 Конон.
10.00 „Остров влюбленных“.
10.30 Лучшие хиты MTV.
11.00 Турбоактив.
11.20 Все нормально, мама!
11.50 „Моя любовь, моя печаль“.
12.50 „Белая королева“.
13.15 „Все мы родом из детства“.
14.50 Авто-парк.
15.05 „Маятник“.

16.00 „Экспедиция“.
16.35 Творческий вечер композитора Игоря Поливода.
17.45 Гости в дом.
17.55 Бездельник.
18.25 „На исходе лета“. Х/ф.
19.40 Колыбельная.
20.00 Резонанс.
20.50 Новости-ТВ.
21.05 Ток-шоу „Карамболь“.
21.45 „Деловой полицейский“. Худ. фильм.
23.40 „Бархатный сезон“.

7.00, 8.10 Телеканал „Подъем“.

ОРТ

8.00 Новости.
9.25 Пока все дома.
10.00 Утренняя звезда.
10.45 Как-то раз.
10.55 Служу России!
11.25 Игрой, гармонью!
11.55 Русский мир.
12.20 Очевидное-невероятное.
12.55 „Пираты“.
13.25 Смехопанорама.
14.00 Новости.
14.20 „Воинские тайны“.
14.35 „Отелло“ Дж. Верди в цикле „Оперные истории“.
15.30 Клуб путешественников.
16.15 Мультифейерверк.

17.00 Новости.

17.20 Веселые истории в журнале „Ералаш“.
17.50 Футбольное обозрение.
18.20 Клуб „Белый попугай“.
19.15 Приключенческая комедия „Исповедь невидимки“.
21.00 Воскресенье.
21.55 „Детективное агентство „Лунный свет““. Сериал.
22.50 Новости.
23.00 Любовь с первого взгляда.
Канал „Россия“
7.00, 13.00, 19.00, 22.00 Вести.

7.25 „Что день грядущий...“.

7.30 Теремок.
7.45 Гостиница деда Маза.
8.00 Ретрошлягер.
8.30 В мире авто- и мотоспорта.
9.00 Доброе утро, Европа.
9.30 Атика-баты.
10.00 Вести в одиннадцать.
10.15 Русское лото.
10.55 Кино в феврале.
11.10 „Пустыня и темно-синее море“. Док. фильм.
12.05 Театр моей памяти.
12.45 Горячая десятка.
13.20 Не вырывать...
13.35 „Эмили“. Телефильм.
14.30 Книжная лавка.

15.00 Песня России.
15.55 Чемпионат мира по баялону. 20 км. Мужчины.
17.00 Волшебный мир Диснея.
17.55 „Снимается кино...“.
18.00 Колесо истории.
19.25 „Дрямой разговор“. Худ. фильм.
21.10 Телекросс.
21.25 У Коспи.
22.30 Служба 299-00-00.
22.45 Река времени.
22.50 Автомат.
23.10 „Полночная жара“.

● ЗДАРЭННІ

Колькі вярочцы не віцца...

Толькі на некалькі хвілін заскочыў у магазін № 21 Івацивчскага гарпо жыхар райцэнтра А. Пры гэтым не толькі не замкнуў дзверцу сваёй легкавушкі, але нават і рухавік не заглушыў. Не падумаў, напэўна, што за такі кароткі час яе могуць украсці. Пільнасць, мабыць, перашкодзіў і лёгкі навагодні настрой. Калі ж выйшаў з крамы, не паверыў сваім вачам: аўтамабіля не было.

Супрацоўнікі крими-нальнага вышуку РАУС праз паўгадзіны знайшлі яго ў пасёлку Зялёны Бор разбітым ушчэнт і, вядома, не падлягаючым рамонту. Гэта злачынства было раскрыта на чввёртыя суткі. Учынуў яго перасяленец з Брагінскага раёна Гомельскай вобласці, цяпер жыхар в. Няхацава.

Некалькі месяцаў назад

у гэтай жа вёсцы з гасцінцы быў украдзены тэлевізар. Хоць і пакінуў злодзеі адпачаткі сваіх пальцаў на месцы злачынства, але раскрасці яго зацягнулася. Гісторыя з аўтамабілем і тое, што чарнобылец пражывае недалёка ад гасцінцы, навялі на думку аб яго магчымым дачыненні і да знікнення тэлевізара. Калі ж былі зняты адпачаткі яго пальцаў, яны аказаліся ідэнтычнымі з пакінутымі ў гасцінцы. Перад бясспрэчным доказам злодзею не засталася нічога іншага, як прызнацца і ў гэтым крадзяжы.

У раскрыцці двух злачынстваў плённа напрацавалі начальнік крими-нальнага вышуку РАУС А. І. Глушэня, дазнавальца У. У. Карніенка, іншыя работнікі.

Л. ГРЫШЫНА.

КІНО

Кіназатр „Партызан“

г. Івацивчы

27 і 28 студзеня – „Вар’яцкая кампанія“ (нямецкі баявік) – 17.00, 19.00;
29 і 30 студзеня – „Рызыка без кантракта“ (Рэсія) – 19.00.

Кіназатр „Юбілейны“

г. Косава

28 студзеня – „Мадур, да запатрабавання“ (Францыя) – 20.00;
29 і 30 студзеня – „Нудны допуск“ (ЗША) – 20.00.

Кіназатр „Кастрычнік“

г. п. Целяханы

28 студзеня – „Верабей таксама птушка“ (Венгрыя) – 20.00;
30 студзеня – „Дрэнныя хлопцы“ (ЗША) – 20.00.

Глыбока смуткуем з прычынай заўчаснай смерці нашага таварыша

СЭГЕНЯ

Віктара Віктаравіча

і выказваем шчырае спачувальне сям’і, бацькам і родзічам нябожчыка. Хай зямля яму будзе пухам.

Вадзіцелі прыватных таксі г. Івацивчы.

Бомж... У сваім гучанні слова ёсць нешта брыдкае, чужае безвыходнае, абякавае і незразумелае, вядома страх. Нешта безаблічнае хаваецца за гэтым словам, і калі яно празучыць, перад вачыма ствараецца вобраз ні мужчыны, ні жанчыны, нечага сярэдняга, нехайна апрагутага ў лахманы, з непрыемным пахам даўно нямыватага цела, з галодным, зацкаваным бляскам насыяжанага вачэй.

„Без określonego места жительства“ – вось што хаваецца за абрэвіятурай гэтага слова. Чалавек вуліцы. Чалавек без мінулага. Чалавек без будучыні.

КАРТОКІ прадгісторыя: у доме па вуліцы Іеніна г. Івацивчы засталася без гаспадара кватэра. Бабуля, якая ў ёй жыла, цяпер знаходзіцца ў доме састарэлых, а жылло падарана ёю дачцэ, што жыве ў Крычаве. У апошнія месяцы кватэра ператварылася ў налечку. Грамадскасць праз нашу газету ўжо звярталася да ўлад – прымяне меры! (Больш падрабязна аб гэтым чытайце ў артыкуле „Начлежка“ (№ 28 ад 27 снежня 1995 „Газеты Уладзіміра Кудзінава“).

Карыстаючыся форткай вакна, як дзвярыма, сюды прыходзілі на ноч ты, каму не было куды ісці.

Былы сужыцель былой гаспадыні, пенсіянер А. адчуваў сабе тут гаспадаром. Пераспаўшы ноч, ён выходзіў праз дзверы, і выпадкова трапіўшы яму насустрач суседзі шарахаліся ўбок – ваўкаваты позірк выцілых вачэй з-пад лба нічога добрага не абяцаў.

Грамадзянін А. родам з Гродзеншчыны. Некалі ён меў усё, што ў яго ўзросце павінен мець кожны здаровы мужчына: працу, дом, жонку, дзяцей. Але з’явілася новая сяброўка – гарэлка. І тое, аб чым мы толькі чытаем і да канца іншы раз не можам усяго даведацца, здаралася. Дзяржаўныя асобы ў А. набылі імклівы, лавіны характар...

Звычайна ў такім узросце (нагадаем: А. – пенсіянер) мужчын чакае ўтульная канапа, экран тэлевізара, цёплыя пантофі. Але яму, пахаваўшы на дні чаркі сваю чалавечую існасць, усё гэтыя задавальненні замаячылі доўгі глыток пякухай саракаградуснай.

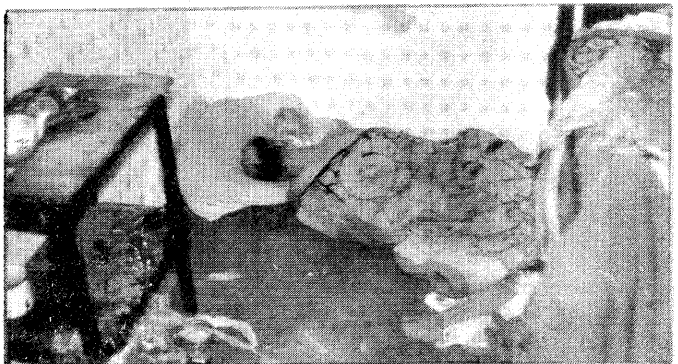
Урэшце рэшт ён згубіў усё, што можна было згубіць. Жонка і дачка не проста выкінулі яго з кватэры – яны выкінулі яго са свайго жыцця. Хоць па сутнасці, ён сам выкінуў сабе з чалавечага жыццявага кола.

Чым жыў гэты чалавек? Як ён жыў? што яго трывала на гэтым свеце? Ён сам на гэтыя пытанні ўжо не адкажа...

Напярэдадні суседзі ў чарговы раз звярнуліся да ўлад – прыхіляў на некалькі дзён кватэра зноў па нахах пачала прыцягваць да сябе ўвагу шумам, надрывыстым кашлем. Жыхары кватэры на гэтай лясчэнай пляцоўцы і другога паверху зноў спалі трывожным сном. Ш мала што можа забраць і гэты чалавек? Вогнішча на падлозе ён ужо аднойчы расклаў...

Раніцай участковы м-

ЖЫЎ ЧАЛАВЕК. ДВА СЛОВЫ, І ПАСЛЯ КОЖНАГА ЎЗНІКАЕ ЖАДАННЕ ПАСТАВІШ ПЫТАЛЬНІК. ЖЫЎ? НЕ, ЁН ХУТЧЭЙ ІСНАВАЎ. ЧАЛАВЕК? А ШТО З ЧАЛАВЕЧЫХ ПАМКНЕННЯЎ У ІМ ЗАСТАЛОСЯ?

ліцыянер, прадстаўнік пажарнай службы і карэспандэнт „Газеты Уладзіміра Кудзінава“ стукалі ў дзверы гэтай кватэры. Ніхто не адчыняў. Не было відаць і свежых слядоў пад вакном.

У кватэру трапілі так, як заўсёды трапляў сюды і „гаспадар“ – праз вышнітую фортку вакна.

„Ён ляжаў, скурчыўшыся, на падлозе. Чаму на падлозе, калі побач стаяў ложка? На гэтай пытанне ён таксама ўжо не адкажа. Ляжаў, адварнуўшыся да сцяны, нацягнуўшы на плечы нейкую дзяржуну, што служыла яму коўдрай. І нбыта спаў. Але не спаў – ён быў мёртвы.“

Тэрмінова прыехаўшая аператыўная група РАУС і следцы пракуратуры рабілі сваю неабходную справу. А ён ляжаў, абякаваў ўжо да ўсёх дзесяцігоддз за спыноў, зусім голай, бо ў гэтага чалавека бялыны проста не было. Усё яго адзенне вясела тут жа, на рагу ложка: штаны, пінжак, завадзанае паліто і летняя шапка-кепка.

На гэта жудасна было глядзець. Памерці востак – у забурджанай не магамымасці кватэры, пранізанай скрозь нейкім кіслым, нежылым пахам, на заплёванай падлозе, пад ірванай дзяржунай...

Цяжка было ўявіць, што тут наогул можа нехта жыць, і яшчэ цяжэй было ўсведамляць, што тут чалавек памёр.

Колькі б часу ён пралажаў тут, ля сцяны, калі б не настойлівыя звяроты суседзяў у міліцыю і не імкненне ўчастковага ўсё даведацца да канца – што ведае!

Груп грамадзяніна А. павезлі на судмедэкспертызу – прычына смерці павінна быць высветлена на дасканаласць.

...Бомж: даўно-даўно, у

гады майго басаногога дзяцінства хадзілі па вёсках „старцы“ – старэнкія дзед ды бабулька. Нешта спявалі, і людзі выносілі ім хто кус сала, хто кавалак хлеба ці слоічак малака. Яны ніколі не дзякавалі і ішлі сабе далей, несучы разам з сабой незразумелую брыдкасць і страх. „А вось старцам аддам!“ – палохала мяне часам бабулька.

І ці думаў я, што праз тры дзесяцігоддзі зноў сустрэнуся з гэтай з’явай, якая на гэты час набудзе яшчэ больш страшны і пачварны выгляд?

Звычайна менавіта ў такіх востках гучыць пытанне: хто вынаваты? А хто? Каго ш што вынаваціць? Нашыя пераводчыкі жыцця? Выбачайце, але па-першае, само слова „бомж“ з’явілася ў нас яшчэ тады, у перыяд „развіцця сацыялізма“, па-другое, гэты грамадзянін А. атрымліваў пенсію, і такім чынам, не заставаўся без сродкаў для існавання, па-трэцяе, гарадскія ўлады неаднаразова спрабавалі адправіць яго ў той жа дом састарэлых. Мо не настойліва спрабавалі?

Ніхто не ліў слішком у глотку А. гарэлку, не прымушаў шукаць і піць усё, „што гарыць“. Чалавек сам апусціў сабе на сацыяльнае дно і быў на гэты дзе, як іныя ў цёплым доме. Іншага ён ужо не жадаў, іншага ён праціваў.

Старажытныя лашчэныя гаварылі: „Аб памерлым чалавеку або добрае, або нічога“. Вось толькі ш заставаўся ў апошнія месяцы свайго жыцця А. чалавекам? Ён хутчэй нагадваў старога, хворага ваўка, што ўкленчыў хвост паміж ног хадзіў сярод людзей, але на кожны позірк – лагодны ш ўпклівы – шчыры старыя жоўтыя іклы. Не

чапай, укушу! і ведалі, што можа ўкусць.

...Свежае марознае паветра за парогам кватэры было як глыток смядзёнай вады ў летнюю спёку. Жыў чалавек. Ён не быў ні злачынцам, ні ворагам людзей, дык чаму ж тады міжволі гучала ў словах і суседзяў і міліцыянераў „Урэшце...“? Ніхто дагэтуль шыра не жадаў яму смерці, а вось памёр – і адчулі раптам палётку.

Як жа трэба жыць, каб казалі пасля смерці востак?!

На пахаванне гарвыканкам адпаведна з законам выдаткаваў 600 тысяч рублёў. Капалі магілу і адвозілі нябожчыка на могілкі рабочыя камунагас.

Ён сам ва ўсім павінен... Усё так. Толькі яшчэ і яшчэ раз пераасансоўваючы гэтую смерць бамжа ў запущанай кватэры, міжволі ловіш сабе на думцы, што гэта – сімвал. Страшны сімвал таго грамадства, якое не сямлялася крычаць аб выхаванні новага чалавека і якое, як толькі яго „прышчупіла“, забывалася пра ранейшыя свае лозунгі і пакінула сам-насам з іх праблемамі не толькі старых, але і маладых. Беспацоўе, адсутнасць жыцця, перспектывы і г. д. – таму доказ.

ХХХ

Замест пастскрыптума: Ну, а што цяпер з кватэрай, спытаеся вы. Ды нічога. Хоць, здавалася б, пасля такога здарэння павінны быць прыняты ўлады нейкія захады, каб перастала гэтае месца быць начлежкай. Але па ранейшаму заклікае ўсіх безспрытульных фортка вака з выбітым шкліком...

Чаго яшчэ чакаюць улады? Згвалтавання? Забойства? Іначару? В. ГАПЕЎ.

Газета выдаецца на беларускай і рускай мовах. Набіраецца ў Івацивчых, друкуецца ў Баранавіцкай друкарні (г. Баранавічы, вул. Савецкая, 80). Выходзіць два разы на тыдзень: у сераду і суботу. Формат 420х300 мм. Аб’ём – 1,5 друк. аркуша. Падпісана да друку 25 студзеня ў 14.00.

ЗАСНАВАЛЬНІК:
гандлёва-прамысловая фірма „Івацивчы“
Рэгістрацыйны нумар 1147.

Рэдактар Лідзія ЦАЛУЙКА.
НАШ АДРАС: 225250, г. Івацивчы, вул. Свядралова, 5, рэдакцыя „Газеты Уладзіміра Кудзінава“.
Тэлефон 2-12-09.